

ע"פ 39916/02/18 - עמוס גונן נגד ועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 39916-02-18 גונן נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש (המערער)	עמוס גונן
נגד	ע"י בא כוחו עו"ד איתי אנשל
המשיבה	ועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב

החלטה

המבקש הגיש בקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה מנהלי (להלן - צו ההריסה) במקביל להגשת ערעור על החלטת בית משפט לעניינים מקומיים תל אביב יפו (להלן - "בית משפט קמא"). נוכח העובדה שלבקשה לא צורפה תגובת המשיבה כמו גם לא צורפה החלטת בית משפט קמא לפיה עוכב ביצועו של הצו עד ליום 15.2.18 או עד למועד הגשת הודעת הערעור כפי הנטען בהודעת הערעור כמו גם בבקשה לעיכוב הביצוע, הוריתי בהחלטה בפתקית לצרף החלטת עיכוב הביצוע, נטען.

בתגובה לכך הגיש בא כוח המבקש מסמך שכותרתו היא: "הודעה ובקשה". במסמך זה הסביר בא כוח המבקש כי החלטת עיכוב הביצוע נשמטה מהודעת הערעור, וזו הפעם צירף את ההחלטה, כמו גם ביקש להורות על עיכוב ביצוע צו ההריסה עד לאחר הדיון בערעור.

עיינתי שוב בהודעת הערעור על נספחיה כמו גם בבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה, שהוגשו ביום 18.2.18, וכן באמור ב"הודעה ובקשה" הנ"ל.

למרבה הצער, עולה מן המקובץ, לכאורה, כי באמור באותם כתבי טענות קיימים אי דיוקים שיש להסב תשומת הלב לגביהם או שמא להתייחס אליהם.

במסמך ההודעה ובקשה שהוגש היום, מסביר בא כוח המבקש כי החלטת עיכוב הביצוע צורפה כנספח 18 להודעת הערעור וכי יתכן ונשמטה "מהכרך" שהוגש לבית המשפט.

למען שלמות התמונה מצאתי לצטט מתוך האמור בהודעת הערעור כמו גם מתוך הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה לבית משפט זה. בסעיף 48 להודעת הערעור נרשם כך:

"ביום 14.1.18 נתן בית המשפט קמא החלטתו בבקשה לביצוע ולפיה אישר עיכוב ביצועו של הצו עד ליום 15.2.18 (ו/או עד למועד הגשת הודעת הערעור בהתאם למועדים הקבועים)".

בפתח הבקשה לעיכוב ביצוע ציין בא כוח המבקש כך:

"... בהתאם להחלטתו של בית משפט קמא, עיכוב הביצוע שניתן על ידו (בקבות בקשה שהוגשה על ידי המערער) מסתיים עם הגשתה של הוגעת ערעור זו לפתחו של בית המשפט הנכבד" [השגיאות במקור - א.ה].

בסעיף 3 לאותה בקשה נרשם כך:

"ביום 24.1.18 אישר בית המשפט קמא בקשת המערער לעכב ביצוע צו ההריסה עד למועד הגשתו של כתב ערעור לפתחו של בית המשפט הנכבד".

בסעיף 4 לאותה בקשה נרשם כך:

"כאמור בד ובד להגשתו של בקשה זו הוגשה לפתחו של בית המשפט הנכבד הודעת ערעור מטעם המבקש. משעיכוב הביצוע שניתן על ידי בית המשפט קמא עומד על כנו עד היום (מועד הגשת הודעת ערעור זו)".

כאן המקום להביא כלשונה החלטת בית משפט קמא מיום 14.1.18 לעניין עיכוב ביצוע צו ההריסה:

"בהסמכת הצדדים, אני מעכבת את ביצועו של הצו המנהלי עד ליום 15.2.18. העיכוב לא יחול על סכום ההוצאות שנפסק בהחלטתי מיום 31.12.17".

הנה כי כן, אין בנמצא בהחלטה זו עיכוב ביצוע **"...עד ליום 15.2.18 (ו/או עד למועד הגשת הודעת הערעור בהתאם למועדים הקבועים)..."** כפי המופיע בסעיף 48 להודעת הערעור או **"...עד למועד הגשתו של כתב ערעור לפתחו של בית המשפט הנכבד"** כפי המופיע בסעיף 3 לבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה לבית משפט זה.

למותר לציין כי הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה הוגשה לבית משפט זה ביום 18.2.18 משמע לאחר המועד שעליו הוחלט על ידי בית משפט קמא ביום 14.1.18. משום כך, עולה כי בעת הגשת הודעת הערעור, כמו גם הבקשה לעיכוב ביצוע, היה צו ההריסה בתוקף.

ככל שיש לבא כוח המבקש הסבר באשר לאי דיוקים אלה, יפנה לבית המשפט ויסביר שמא נשמט עניין זה או אחר מעיני בית המשפט.

מכל מקום, בנסיבות המקרה איני נעתר לבקשה להורות על עיכוב ביצוע צו ההריסה.

יחד עם זאת הנני קובע דיון דחוף על פי פניות יומני במעמד הצדדים ליום 22.2.18 בשעה 11:30.

המזכירות תעדכן יומני ותעביר ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, ה' אדר תשע"ח, 20 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.